

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. M. K., a b) VANDOS spol. s r. o.,** se sídlem Dukelských hrdinů 22/971, 170 00 Praha 7, zastoupeni Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti odpůrkyni: **obec Kozomín,** č. p. 28, 277 45 Kozomín, zastoupen JUDr. Hanou Gutovou, PhD., advokátkou se sídlem Chodská 1705/2, Praha 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. M. R., II) Bc. K. R., III) Ing. O. W., IV) Ing. E. F., V) Mgr. L. G., VI) Mgr. T. G., VII) P. F., VIII) J. M., IX) K. M., X) L. J., XI) G. J., XII) M. H., XIII) M. P., XIV) M. V. D., XV) D. K., XVI) S. W., XVII) A. K., XVIII) BOR Biotechnology a. s.,** se sídlem Novodvorská 994/138, Praha 4 - Braník, zastoupené JUDr. Alešem Janochem, advokátem se sídlem Národní třída 1010/9, Praha 1 a **XIX) V. K.,** o návrhu na zrušení Opatření obecné povahy č. 1/2012, Změna č. 1 územního plánu obce Kozomín, schváleného usnesením zastupitelstva ze dne 25. 4. 2012, v řízení o námitce podjatosti,

**t a k t o :**

Soudci Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková, Olga Stránská a Mgr. Ing. Petr Šuránek **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 50 A 4/2015.

## O d ů v o d n ě n í :

### I. Vymezení věci

[1] Návrhem podaným Krajskému soudu v Praze dne 8. 4. 2015 se navrhovatelé a) a b) domáhali zrušení opatření obecné povahy č. 1/2012 - změna č. 1 územního plánu obce Kozomín. Krajský soud rozsudkem ze dne 17. 8. 2015, čj. 50 A 4/2015 - 90, zrušil napadené opatření obecné povahy. Ke kasační stížnosti odpůrkyně Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek svým rozhodnutím ze dne 13. 7. 2016, čj. 1 As 201/2015 - 181, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[2] Dne 27. 1. 2017 vznesla odpůrkyně námitku podjatosti všech členů rozhodujícího senátu krajského soudu. Konkrétně uvedla, že jí bylo oznámeno, že Olga Stránská a JUDr. Věra Šimůnková mají nebo přinejmenším v minulosti měly přátelský/kamarádský vztah

s navrhovatelem a). Odpůrkyně sice nemá faktickou možnost tuto skutečnost ověřit, avšak, s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N127/6 SbNU 429, pro vyloučení soudce postačí pochybnost o jeho nepodjatosti. O možné podjatosti soudkyň Olgy Stránské a JUDr. Věry Šimůnkové může svědčit předcházející rozsudek, kterým senát vyhověl navrhovatelům, a který následně Nejvyšší správní soud zrušil. K podjatosti Mgr. Ing. Petra Šuránka odpůrkyně uvedla, že tento soudce byl členem senátu krajského soudu 48 A, který rozhodoval ve věci žalobců J. Z. a spolku Hlasy Kozomína proti žalovanému Krajskému úřadu Středočeskému kraje. Tato věc pak úzce souvisí s nyní projednávanou věcí. Proto lze pochybovat o nepodjatosti Mgr. Ing. Šuránka, a to s ohledem na absurditu rozsudku vydaného v související věci.

[3] Krajský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s. spolu s vyjádřením všech členů rozhodujícího senátu. Předsdkyně senátu Olga Stránská prohlásila, že nemá k účastníkům řízení žádný vztah. Stejně se vyjádřila i členka senátu JUDr. Věra Šimůnková. K osobě posledního člena senátu Mgr. Ing. Šuránka krajský soud uvedl, že v současné době vykonává stáž na Nejvyšším správním soudě.

## II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud se zabýval námitkou podjatosti Olgy Stránské, JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci sp. zn. 50 A 4/2015, přičemž konstatuje, že není důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou také soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Za poměr k věci ve smyslu citovaného ustanovení se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání nebo ze spisu. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[7] Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Rozhodnutí o vyloučení soudce totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a

pokračování

rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě.

[8] Odpůrkyně odůvodnila námitku podjatosti jmenovaných členů rozhodujícího senátu krajského soudu tvrzením o jejich „přátelském“ vztahu k navrhovateli a), a dále jejich postupem v nyní projednávané věci (to vše ve vztahu k námitce podjatosti Olgy Stránské a JUDr. Věry Šimůnkové). Postupem v jiném řízení pak odůvodnila námitku podjatosti posledního člena senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka.

[9] Již ze samotného § 8 odst. 1 poslední věty jednoznačně vyplývá, že soudce nemůže být vyloučen z rozhodování věci pouze pro svůj postup v projednávané věci či pro rozhodování v jiných věcech. Tento závěr opakovaně potvrdila i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 18. 6. 2003, čj. Nao 25/2003 - 47, č. 283/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 19. 3. 2008, čj. 6 Ads 123/2007 - 53, usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. Nao 389/2014 - 40, nebo ze dne 29. 10. 2015, čj. Nao 287/2015 - 29). Předchozím soudním řízením ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. je pak myšleno řízení u soudu nižšího stupně, nikoli jiné řízení vedené u téhož soudu v podobné věci (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, čj. Nao 2/2003 - 18, č. 53/2004 Sb. NSS). Námitka odůvodněná postupem soudu v nyní posuzované věci či postupem v jiném řízení tedy není důvodná.

[10] K tvrzení o podjatosti spočívající ve vztahu Olgy Stránské a JUDr. Věry Šimůnkové k navrhovateli a) Nejvyšší správní soud konstatuje, že není nijak podložené, a proto není ani důvodné. Je pravdou, že mnohdy není možné dostatečně podložit námitku podjatosti rozhodujícího soudce či členů senátu. Avšak určitou míru prokazování pravdivosti tvrzení je nutné vyžadovat, aby námitka podjatosti mohla být úspěšná. V nyní posuzované věci odpůrkyně pouze uvedla, že jí bylo oznámeno, že členky rozhodujícího senátu mají přátelský vztah k navrhovateli a). K tomuto tvrzení nic nedoložila, ani neuvedla, odkud její informace pocházejí či kdo jí o údajném vztahu členek senátu s navrhovatelem a) informoval. Obě členky senátu se vyjádřily tak, že k navrhovateli a) nemají žádný vztah. Jedná se tedy o námitku pouze v rovině fabulací, a jako taková nemůže být důvodná (k tomu viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2004, čj. Nao 43/2004 - 319, č. 1137/2007 Sb. NSS).

[11] Jiné konkrétní skutečnosti, které by zavadávaly pochybnost o nepodjatosti členů rozhodujícího senátu v dané věci, odpůrkyně neuvedla. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření dotčených soudců, ani z předloženého spisu krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že soudkyně Olga Stránská a JUDr. Věra Šimůnková a soudce Mgr. Ing. Petr Šuránek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 50 A 4/2015.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2017

JUDr. Lenka Kaniová  
předsedkyně

senátu